

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravištvu mesečno K 1 20, s dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20—, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—, telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravištvu je v Franklškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravištvu. Nefranklškana pisma se ne sprejemajo, rokopolni se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vsta 15 v, osmerice, poslana in zahvale vrata 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 303.

Ljubljanska predmestja.

Ljubljana velja od nekdaj za napredno trdnjavo in za tako jo smatramo tudi danes že naprednjaki in njihovi nasprotniki. Klerikalci so vporabljali in vporabljajo še vedno vsa sredstva, da bi strli odpor naprednih Ljubljancov in zavladali tudi v deželnem glavnem mestu in lahko se reče, da je danes cilj vsega njihovega delovanja: premaganje Ljubljane, ker dokler ne zavladajo tudi v deželnem glavnem mestu, ni njihova moč v deželi popolna, a oni hočejo biti na vsak način absolutni, neomejeni in edini gospodarji cele dežele, v kateri bi zavladala potem še večja klerikalna strahovlada kot vlada sedaj.

Dosedaj so bili vsi klerikalni naskoki na Ljubljano brezuspešni, ker lepim besedam klerikalnih kolovodij napredni ljubljanski prebivalci niso verjeli, groženj se pa niso ustrašili. Vdali so se sicer mnogi, ali večina ljubljanskega prebivalstva je ostala trdna, značajna in nevpogljiva, tako, da so izišli klerikalci še iz vsakega boja kot premaganci, a za naprednjake je pomenila vsaka nova bitka novo zmago.

Tako bo, upajmo, tudi v bodoče in klerikalci sami menda ne verujejo več v to, da bi dobili Ljubljano v svojo oblast v rednih razmerah, ali ker hočejo svoj cilj na vsak način prejši slej doseči, so se vrgli z vso silo na ljubljanska predmestja, t. j. na občine, ki neposredno mejijo na Ljubljano in ki se prej ali slej združijo z Ljubljano v Veliko Ljubljano.

To so v prvi vrsti občine: Sp. Šiška, Vič in Moste, ki se vse prav lepo razvijajo in sicer ravno proti Ljubljani, tako, da bodo kmalu popolnoma skupaj in postane združenje teh občin z Ljubljano razumljiva sama po sebi. Iz teh občin bi napravili klerikalci svoje trdnjave in iz njenih prebivalcev gardo, s pomočjo katere bi enkrat majorizirali napredne Ljubljance in strli njihov odpor.

Nevarnosti, ki nam preti s te strani, ne samo da ne smemo podcenjevati, nego se moramo zavedati v oni veliki meri, kot jo ona zasluži.

Res je, da klerikalizem v nekaterih od omenjenih občin ni posebno močan, ali klerikalci delujejo in agitirajo noč in dan, sistematično in vztrajno, ali dovolj previdno, da se vse to skoraj niti ne zazna, zato je zelo potrebno, da se začne v teh občinah s sistematičnim protiklerikalnim podrobnim delom, ker ona stranka, ki bo vladala v Spodnji Šiški, na Viču in v Mostah, bo odločevala s časom v Ljubljani.

Nikakor nismo nasprotniki Velike Ljubljane; nasprotno, smatramo, da bi bila združenje občin Sp. Šiška, Vič in Moste na korist Ljubljani in tem občinam, ali Velika Ljubljana mora biti tudi napredna in zato se mora s podrobnim protiklerikalnim delom v Ljubljani sami, posebno pa v imenovanih občinah ustvariti se pravočasno take razmere, da se pokažejo klerikalni računi kot popolnoma zgrešeni.

Ljubljana mora biti svetla točka, iz katere se bodo razširjale napredne ideje po celi deželi, ona je poklicana v to, da daje politično barvo celi deželi, nikakor pa ne bi smelo priti do tega, da bi dežela dajala politično barvo Ljubljani in naravno bi bilo, ako bi se klerikalci bali napredne invazije iz Ljubljane na deželo, ne pa da bi se bali naprednjaki klerikalne invazije v Ljubljano.

Nekaj nenaravnega je, da je okolica deželnega stolnega mesta klerikalna, še nenaravnije je pa, da morejo klerikalci računati s tem, da zavladajo v Ljubljani s pomočjo občin, ki se skoraj dotikajo našega političnega, kulturnega in tudi gospodarskega središča.

S sistematičnim podrobnim delom morajo doseči naprednjaki to, da se bodo morali klerikalci v občinah, s pomočjo katerih hočejo zavladati v Ljubljani — pred naprednjaki nahajati v defenzivni.

Naša južna letovišča.

Dandanes tudi mnogo slovenskih gostov poseča naša južna letovišča: Kraljevica, Novi, Cerkevica, Opatija, Ika, Lovrana, povsod dobiš tudi slovenske letoviščarje. Zahajajo tja premočnejši, po večini meščanski krogi. Napačno je mnenje, da je letovišče samo za grofe in barone. Letovišče ni samo za zabavo, ampak tudi za zdravje in to je potrebno vsem.

Tega se zavedajo posebno Čehi, ki omogočujejo svojim ljudem prebivanje na letoviščih s svojimi kolonijami, z domačimi hoteli in gostilnami. Mi smo pravzaprav ob Kvarneru še doma, zato ne potrebujemo posebnih kolonij, pač pa bi bilo mogoče z dobrimi domačimi meščanskimi restavracijami privabiti še več slovenskih gostov na jug.

Pri nas so še vedno ljudje, ki mislijo, da morajo govoriti nemško, kakor hitro prestopijo kranjsko mejo. Tako je tudi po jugu dovolj nepotrebnega nemškutarenja, v tem Hrvti ne ostajajo prav nič za Slovenci, kajti pogosto se pripeti, da v hrvaškem restavrantu hrvaški ali slovenski gost s hrvaškim natakarkem nemško govori. Tudi v medsebojnem občevarju se radi Slovenci in Hrvti poslužujejo nemščine. To je skrajno neukusno. V celem Kvarneru ni treba govoriti drugače, ko slovensko. Povsod razumejo in če ne razumejo, potem vedi, da si zašel k tujcu in ni treba, da bi se ti zaradi njega učil tujih jezikov. To pa zaradi tega, ker je v vseh primorskih letoviščih ob Kvarneru dovolj domačih gostiln, restavracij, hotelov, prodajaln itd.

Pred tednom je Graški Tagblatt vabil Nemce, da pridejo pogledat lepe alpske kraje, da spoznajo to lepo „nemško“ domovino, mi pa pravimo pojdit v gorske ali primorske kraje in spoznavajte svojo lepo domovino,

kajti povsod stojite na domačih tleh.

Drugod imajo časopisi v poletju stalne rubrike o letoviščih; tam se podajajo popisi, navodila itd. Pri nas tega še nismo uvedli, dasi bi bilo potrebno za ožjo in širšo reklamo.

Letos je po jugu strašila vročina in kolera. Zato so južna letovišča nekoliko trpela. Gostov je bilo sicer vkljub vsemu obilo, vendar izkazuje n. pr. Opatija 2000 gostov manj nego lani ob istem času, zato pa je stopilo število gostov v naših gorskih in alpskih letoviščih.

Letos smo odšli tudi mi na jug. Dasi je bila v Ljubljani nesnosna vročina in so vsak dan prihajale vesti o koleri, smo vseeno oddrli z železnim konjem pod južno nebo.

Na Reki smo izstopili. Imeli smo seboj tudi profesorja, ki je nosil vedno v rokah toploper. Nam ni bilo treba toplomerja. Naše telo je dobro čutilo stopinje vročine. Pred pomolom smo se vsedli v kavarno in smo opazovali škropilce ulic. Škropili so neprestano in tla so se sproti posušila. Sliši se to precej čudno, pa je bilo vseeno resnično.

Popoldne smo odšli na Trsat. Med potom smo se ustavili v restavraciji Continental. Leži na lepem kraju takoj poleg sušiskega mostu. Takoj se spozna, da je restavracija hrvaška. Ni istega reda kakor drugod. To se pri nas žal pogosto opaža, da domačin ne zna gostom primerno, postreči in tako more tujec delati dobre kupčije. Slovenci smo v tem oziru že precej napredovali in slovenski hoteli v naših alpskih letoviščih se morejo meriti z vsakim tujim podjetjem. Želeti bi bilo isto tudi na jugu. Povzdigniti moramo gostilničarsko obrt, vzgojiti mnogo dobrega naraščaja. Mnogokje bogate v južnih krajih nemški natakarkji, ker ni dobrih domačih sil.

Šli smo torej na Trsat, ker je tam lep razgled po vsem reškem Zalivu. Trsat je tudi božja pot, na kar nas spominjajo že stopnice, po katerih stopamo navzgor. Mnogokatera pobožna kranjska duša je že tu iskala pomoči. Pravijo, da je število romarjev v Loretu zelo padlo, odkar je cerkev priznala, da povest o loretanski hišici ni resnična, ampak da je le pobožna izmišljena legenda. Iz tega se vidi, da ljudje tudi slepo ne verujejo in če bi cerkev bila v vseh slučajih tako poštena, kot je bila pri loretanski hišici in priznala, da to in ono ni res, ampak le legenda, bi bili ljudje kmalu bolj pametni. Seveda kar velja za Loreto, velja za Trsat, ako tam ni prave hišice, je tudi na Trsat ni bilo, in je tudi tu vse skupaj legenda.

Toda izplača se iti na Trsat, vkljub temu, da ne greš na božjo pot. Sploh moramo misliti, da nas kmet ravno tako rad vidi svet, kakor gospoda in, ker ne sme iti na počitnice ali na letovišče ali na zabavno potovanje, da bi se mu sosedje ne smejali, potuje pod pretezo romanja. Zato so „božje poti“ navadno na najlepših krajih — in to je vabilo nas tudi na Trsat.

Romarjev ni bilo mnogo. Stopili smo v cerkev, pregledovali smo vse one slike iz starih in novih časov — čudeži so tudi fotografirani — videli smo vse one ladje, ki se potaplajo na morju in reši jih Marija s Trsata, za kar so ji pobožni mornarji podarili slike. Največ imen je na ič. Dandanes je z morja manj slik, slike kažejo večinoma druge čudeže.

Nekoliko smo se pomudili v cerkvi in gledali pet ali šest romarjev, ki so zaupno po kolenih šli okoli oltarja. Bogve, česa prosijo. Odšli smo ven in smo hoteli kupiti par razglednic, da jih pošljemo za spomin. Toda vse so — nemškega izdelka. Ene je delal neki Fischer v Innsbuku, druge neki Max v Dresdenu, tretje nosijo firmo Wien. Dandanes se tudi romarje nekako modernizira in namesto odpustkov tudi romarji pošiljajo razglednice. In kakor so preje imele od raznih „odpustkov“ dobiček le nemške židovske trvdke, tako je zdaj z razglednicami. Povedali smo prodajalki, da so to nemške razglednice. — Prodajalka se je čudila, da se nad tem spodtikamo, saj je napis hrvaški in na eni je celo hrvaška zastava. Rekla nam je, da ni vedela, da znajo razglednice tudi drugod delati. Mi smo ji razložili, da to ni nič težkega, da jih znajo delati v Zagrebu, v Ljubljani, ali kjer hoče. Njen mož je stvar hitro razumel. Rekel je, da tudi g. patri ne skrbe zato in nam je pokazal razglednico najprostejše vrste; take so zalozili patri. Mi smo mu nasvetovali nam razglednice sam založiti. Ali bo pomagalo, ne vem. Odšli smo v novo hrvaško restavracijo poleg cerkve, ki nam je s terase nudila krasen razgled po Kvarneru na večer. (Konec.)

Iz slovenskih krajev.

Z Loga pri Vrhniki. Pod tem zglavjem se zaletava zadnji „Domo“ oziroma „Lažljub“ v posestnika in živinskega trgovca Vogelnja, kakor tudi v žel. čuvaja Cerkevnikarja zaradi predstojecih občinskih volitev, ker sta ta dva naprednega mišljenja. Prvemu predbaciva, da trguje z živino brez potnih listov, drugemu pa, da ni pri vlakih na prostoru. Kot odgovor na to opozarjamo te znane provzročitelje tega tako umazanega dopisa, tako gospod župana, učitelja in še druge klerikalne podrepnike, naj le jeziki za zobmi drže, ker, kar se tiče potnih listov — na to opozarjamo tudi c. kr. orožništvo — daje sedanji klerikalni župan svojim privrzcem potne liste brez ogledega lista, kar je seveda strogo prepovedano. Več takih slučajev imamo z imeni na razpolago. V hudi agitacijski borbi se ti klerikalni podrepniki na vse mogoče načine trudijo, da bi z raznimi lažljivimi sredstvi blatili naprednjake, pa imajo v tem oziru sami največ masla na glavi. V tej hudi vročini ne hodite z njim na dan vam prav iz srca svetujemo! Zlasti vnet agitator je tudi Jože Smrtin iz

Lukovice. Tudi temu svetujemo, naj se nikar preveč ne trudi, zlasti ne pri moških, pri katerih nič opravil ne bo. Rajše naj dela pokoro za svoje stare grehe, s katerimi se je v prejšnjih letih mnogokrat pregrešil.

Iz Trsta. „Dramatično društvo v Trstu“ je v preteklem letu prirejalo razne igre in operete, pri teh prireditvah je igrala neka domača civilna godba, katere je bila le za silo skupaj spravljena in to radi tega, ker vodstvo se ni maralo pogoditi z njo za več časa, ker „Dramatično društvo“ še vedno škili za sabljami. Gotovo je, da ako bi dramatično društvo v resnici hotelo imeti dobro godbo, bi moralo napraviti kako pogodbo. Kakor se sliši, za prihodnjo sezono misli „Dramatično društvo“ vzeti zopet vojake, kateri bodo zopet igrali tako dolgo dokler bode njim vgašlo. V slučaju, da jim odpove vojaška godba, pa bodo zopet iskali godbo za silo. Parkrat so se že rešili na ta način ali mislim, vedno ne pojde tako, marveč se bode tudi tem za silo preneumno zdelo biti samo za peto kolo. Stari godec

Kolera na Kranjskem?

Poroča se nam, da so se v Brežiskem okraju pojavili slučajji kolere. Promet je ustavljen. Mostove čez Savo in Krko so zaprli.

DNEVNE VESTI.

„Kakšen je naš koroški fanatizem“. Na članek, ki ga je pod tem naslovom priobčil gosp. dr. Lenard v „Slovincu“, odgovorim samo naslednje: Ko je bil v Ljubljani dotični Bolgar, o katerem se je pisalo v „Jutru“, sem bil jaz na časnikarskem kongresu v Belgradu in nisem prišel z njim v noben stik, pač pa sem govoril pred kakimi 2—3 meseci z nekim drugim Bolgarom, ki je prišel v Ljubljano iz Zagreba in je potem menda odpotoval proti Trstu — vsaj sam je tako rekel. Ta bi res mogel biti tak, kot ga opisuje g. dr. Lenard v svoji zanimivi povesti, ali samo v enem oziru, ker Bolgar je bil mož res — srbsko niti govoriti ni znal dobro, poznal je tudi dobro razmere na Bolgarskem, sicer se je pa dosti čudno obnašal. Ako je bil ta pri g. dr. Lenardu v Celovcu in me je zatajil, mi je storil veliko krivico, sicer mi je pa tudi to popolnoma vseeno. V „Jutru“ se o njem ni pisalo, onega drugega, o katerem se je pa pisalo, ne poznam, ker, kakor sem že omenil, nisem bil v Ljubljani, ko je bil on v uredništvu „Jutra“, ali gg. v uredništvu pravijo, da niso zapazili na njem nič sumnjivega in da se je vedel popolnoma korektno; iz Ljubljane je odpotoval v Celje in je tam izpovedal o Celovcu enako kot v uredništvu „Jutra“.

Milan Plut.

Klerikalcev naših — zadnja — hudobija. Včeraj je baje dr. Pegan, klerikalni advokat, po nesreči deželni

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

Človek bi ji bil pripisal k večjemu dvajset let. Vse, kar je bilo na njej nekoliko preveč skulpturalnega in veličastnega, se je bilo stopilo in omililo v nekakem preporodu mladosti, v katerem je — najvišji uspeh njene umetnosti — prevladoval utis nedotaknjene čistosti.

Ko se je tako ogotovila o svojem vtisu, se je Imperija napotila proti stanovanju svoje hčere.

V svoje presenečenje je našla vrata na hodnik odprta; vstopila je. Na naslonjaču je bila razgrnjena bela obleka, kakor prej. Na mizi se je iskrla skrinjica z dragulji in zlatino.

— Ni še oblečena! Je mislila Imperija in srce ji je začelo burno utripati. Ne bo je na veselico!

Stekla je k vratom v ozadij sobe odpirajočim se v stanovanju Biankinih strežnic: Ta vrata so bila zaprta. Imperija je zaklicala. Dekle so ji odkliknile od znotraj. Zdaj je zapazila, da je ključ v ključavnic, in je odprla.

— Kje je Bianka?

— Pravkar je bila še tu, gospa!

— A zdaj je ni več.

Imperija se je trudila, da bi izgovorila te besede z nemirnim trepetom glasu. V resnici pa je trepetala od veselja. V njenem duhu ni bilo nobenega dvoma; Bianka je bila odšla.

Dekle so začele kričati in tarnati s tisto dramatično pretiranostjo, s katero vsi dobri posli skušajo dokazati, kako zelo sočustvujejo s svojim gospodarjem v njegovi nesreči. Toda Imperija jim je velela molčati.

— Nobene besede o tej reči je ukazala.

In zaradi večje varnosti je storila Bianka: zaprla je služkinje v zadnje prostore. Nato se je umaknila k sebi in se je umaknila k sebi in se pogledala v ogledalo. Presenečenje nikakor ni bilo izpremenilo njenih potez. Zdelo se ji je samo, da se njene oči svetijo s čudnim bleskom.

Nato je sedla.

Od daleč jo je objemala godba z veselim valovjem. In to je zibalo tajna čustva ki so se v tem trenutku borila v njenih mislih.

Imperija je ljubila svojo hčer, to je neoporekljivo in se vidi iz vseh njenih pisem; da je izginila, jo je bolelo resnično, toda ne enako kakor prvokrat. Ko je ugrabil Bianco Roland Kandiano, takrat ji je bila ona samo mati in je plakala kakor mati. Gotovo je trpela tudi zdaj, gotovo je čutila v dnu svoje duše muko, ki jo je že takrat okusila. Toda radost nad tem, da Sandrigo ne bo videl Bianke je bila mnogo močnejša od srčnih muk. Komplikirana narava Imperije je sprejela udarec teh nasprotnih čustev, ne da bi se pokazala sled na njenem obrazu.

In zdaj je sklenila stopiti v veselice dvorane.

Pojavila se je v blešččem sijaju, tako mlada tako resnično lepa, da jo je sprejel omamljen vsklik iz ust vseh njenih gostov. Odslej je bila Imperija v svojem pravem elementu. Občudovanje, ki se je uživalo v vseh očeh, ji je dajalo tisto popolno zadovoljenje, ki ji je bilo parkrat dodeljeno v njenem življenju velike ljubavnice, iščočee zmirom najrafiniranejših bolečin. Pozabila je vse zaživela se v vso razigranost, ki jo je obdajala, in vrgla s hvaležno gesto poljub tej množici ki jo je pozdravljala in ji klicala, vdajaje se takorekoč vsa vsem svojim gostom. Razvil se je pravcat delirij navdušenja, ki se je pomiril šele v trenutku, ko ji je Sandrigo poudil roko, da jo odvede k njenemu naslonjaču, nekakemu tronu, nad katerim je viselo nebo iz bele svile. Sandrigo je sedel poleg nje, odgovarjaje z usmevi, z besedami in z gestami nemirnim poklonom navzočih, posebno pa Aretina, ki se je trudil bolj od vseh.

Toda nekdo je stopil njeno najbližjo bližino in se ji naklonil.

Imperija je vztrepetala, ko je spoznala tega človeka kljub njegovi krinkli.

Vstala je in namignila Sandrigo naj jo počaka.

Mož s krinko ji je ponudil roko, in kurtizana jo je sprejela.

Ko je bil prvi nepokoj pomirjen, se je množica povablencev skušala zabavati in se je zbirala v skupine, izmed katerih so nekatere poslušale godbo in so druge tvorile ljubavne dvore.

V spremstvu moža s krinko je Imperija nesla svojo triumfalno lepoto naokrog, dočim se je bil začel med obema tih razgovor.

— Kje je Bianka? Je vprašal mož s zamolklim, pretečim glasom.

— Ne bo je nocoj.

Mož si je oddahnil kakor da se mu je zvalila velika teža raz srce.

— Upam, da niste pozabili najinega dogovora? Je povzel s še bolj pretečim glasom. Po poroki je Bianka moja ...

— Poroka se ne bo vršila ... vsaj pojutritšnjim ne.

To slišavši je mož vztrepetal in hudo prebledel pod svojo krinko.

— Kaj hočete reči? ... Ali se Bianka brani? ...

— Poslušajte, Bembo povedati Vam hočem nekaj, kar mora ostati pokrito vsem, celo njemu, ki naju tamle požira z očmi in vse vprašuje, kaj neki pletkariva.

Bembo se je ozrl tja, kjer je sedel Sandrigo. In skozi odprtini krinke je zažarel njegov pogled tako, da je Sandrigo stisnil zobe, vstal in skušal doiti dvojico.

— Podvizajte se toraj, je rekel Bembo, on že prihaja.

— Bianka je izginila, ni še dve uri od tega, je dejala Imperija. Ne tresite se vendar tako ... Sumim, da hoče poiskati Rolanda Kandiana v tisti hiši v Mestre. Tako. Zdaj pa ravnajte, kakor Vam velela Vaša lastna pamet.

Bembo se je udaril z roko po čelu, kakor da ga hoče zadeti kap. Toda s silo se je pomiril globoko se naklonil pred kurtizano, ki je bila nekoliko blede od tega, kar je bila storila, in se odstranil v istem trenutku ko je Sandrigo došel Imperijo.

Kurtizana se je nasmehnila svojim najbolj očarajočim smehljajem.

— Kdo je ta zlovesči ptič? Je vprašal Sandrigo.

— Eden izmed mojih prijateljev, ki upam, da postane tudi Vaš prijatelj. Preljubeznjiv gospod iz Benetok.

Sandrigo je pomiril bolj njen smehljaj, kakor njen odgovor.

(Dalle.)

odbornik kranjski in dr. Šusteršičev valpet, vložil na upravno sodišče nameravano pritožbo proti odklonjeni vlozi klerikalcev v zadevi občinskih volitev ljubljanskih. Tako se po Ljubljani govori. Zadnji rop hočejo poskusiti klerikalci na ljubljansko avtonomijo, 7 ali 8 mesecev bo še vladal na rotovžu vladni komisar; on je zdaj tam gospodar, zato ker mislijo klerikalci, da bodo aprila meseca nove volitve, in da dobe pri teh oni — večino! Pa mi sodimo ljubljanske volitve tako-le: Zdj ostane par mesecev še Laschan gospodar na rotovžu, klerikalci pa ne bodo gori prav gotovo nikdar, pa naj upravno sodišče reši to klerikalno pritožbo ugodno ali neugodno.

Pozor šentjakobčani pred klerikalnimi agitatoricami! Te dni sta hodili po šentjakobskem okraju od hiše do hiše pritiskati kljube dve mlečnozobi gospodični ter prosili in nadlegovali stanovalce in hišne posesnike moškega spola, naj se za božjo voljo vpišejo in pristopijo klerikalnemu prosvetnemu društvu za šentjakobski okraj. — Tako delajo naši hinavski klerikalci z vsakovrstnimi zvijačami, pa pošiljajo punčke naokoli, katere še ne vedo, za kaj gre. Seveda klerikalci si mislijo tako-le: Ljubljanci niso tako neumni kot so klerikalni volilci po deželi, zato pa pošiljajo raje ženske naokoli, ker več in bolje odpravijo pri moških. Kajti klerikalci sami dobro vedo, da jih vse sovraži, kar je pametnega in zavednega. Zato pa Ljubljanci, zlasti šentjakobčani, pozor pred omenjenimi Marijinimi devicami, da se ne vsedete na klerikalne limanice! Kajti to prosvetno društvo je le izrodek tistih ljudi, ki ne privoščijo meščanu, delavcu, obrtniku in malemu kmetu cenejšega argentinskega mesa in drugih živil. To so pokazali klerikalni poslanci v sedanjem zasedanju državnega zbora, da so sovražniki ljudstva in da ga hočejo popolnoma izstradati. Torej prijatelji, pozor pred klerikalni sleparji, in pokažite jim vrata!

Huda šola za klerikalce v Domžalah. Poroča se nam: Sokolsko slavje v Domžalah je bilo za naše klerikalce huda šola. Tisti klerikalci, ki še niso izgubili čut narodnosti v sebi, so doživeli ob pogledu na čile vrste našega Sokola notranji preobrat, kateremu so dali duška tudi na zunan. Ta preobrat je rodil kot vsak tak proces hude boje, ki so se bili okoli ognjišča klerikalnih družin. Šlo se je za vprašanje, jeli naj vse kar v Domžalah čuti slovenske pozdravi z zastavami nastop slovenskih Sokolov. Ženske, matere in hčere, ki jih imajo duhovni za svoje igrače, ženske, ki jim je hinavska pobožnost klerikalcev vse, ženske, ki se prav nič ne zavedajo, da jih je kdaj rodila slovenska mati, te ženske so dvignile doma krik, ko so njih moške, očete hoteli razbeseliti slovenske zastave. Pa moške so to pot pokazali, da so res moške, da v hiši res oni hlače nosijo, da so oni tisti, ki rede in prežive svojo rodbino; skratka, pokazali so da so moške v svoji hiši. In so vkljub protestom svojih „boljših“ polovic razbeselili zastave. Znano nam je več slučajev, ko so tercijalke posegle za zadnje sredstvo ter žugale, da gredo iz hiše, če se kaj takega zgodi, da bo njih hiša pozdravila slovenske bojevnike. Pa dobile so v odgovor, da lahko takoj gredo, kamor hočejo, ker take hčere niso vredne, da bi še dalje bivate pod streho slovenske hiše. Vidite, tako energičen nastop je tudi energično pomagali. Ta boj je trajal celo dopoldne, popoldne pa smo videli zmago vibrati v znamenju slovenske trobojnice. Kar se je teh bojev

zgodilo v zasebnih hišah, jih ne maramo imenoma spravljati na dan. Tudi iz praktičnih ozirov ne, ker si lahko mislimo, da bodo klerikalci v glavnem taboru napeli vse moči, da bi potepali mlado cvetje narodne proboje in spreobrnjenja v njihovih vrstah. Ampak eden pa zasluži, da ga pribijemo na križ. To je vinski trgovec Müller, blagajnik ali kaj je pri požarni brambi. Može je prepovedal razbeseliti zastavo gasilnega društva. To pa je druge člane tako vzbudilo, da so zahtevali, da se zastava razbesi, kar se je tudi storilo. Ne le za Nemce, tudi za klerikalce je bila nedelja v Domžalah zelo huda šola!

Kako izgleda krščanski mož in katoliški župan Belec? Iz St. Vida se nam poroča: Ključavničarski vajenec Anton Bremc je pri delu svojega mojstra Kremžarja ponesrečil. Padla mu je na glavo težka lestev ter mu na desnem ušesu presekal poldrug cm globoko rano. Zdravniško pomoč mu je podelil zdravnik okrajne bolnišnice blagajne g. dr. Dereani. Ko pa je vajenec, ki za nekaj časa ne more biti sposoben za delo, se oglasil za podporo pri okrajni bolniški blagajni, kateri načeljuje naš katoliški župan Belec, ga je katoliški mož, ki se hlini, da je za delavstvo tako usmiljenega srca, surovo zapodil, češ, za take smrkvce naša blagajna nima denarja. Dolžnost mojstra g. Kremžarja bi bila, da se zavzame za na tak način opsovanega svojega vajenca. Klerikalci sicer vživajo pri naših oblastih velike svobode, vendar pa mislimo, da bi se vsak sodnik premislil, predno bi opustil, katoliškega moža Belca se rešiti ričeta, oziroma tistih kronc, kolikor bi ričeti veljal, če bi Klanfarjev Tone moral osebno se z njim seznaniti. Ravno tako mislimo, da se bo naša kaka oblast, ki bo namesto katoliškega Belca vajencu iz bolnišnice blagajne izplačala, kar mu gre. Je pač skrajni čas, da šentvidčani spoznajo kake vrste tiček je ta pobožni mož Belec, ki pa je vzunaj in znotraj Černuh, da ima sam vrag nad njim svoje veselje.

O gerentu Zajcu krožijo po Šiški čudne govorice. Zopet ga devljejo v v neko čudno zvezo z najemnikom Keršičeve tovarne. Le natanko se še ne ve, ali je g. Zajec tudi v službi pri gosp. Oroscy oziroma pri gospe Keršičevi, ali vleče kako provizijo za svojo zastopstvo glede te tovarne, ali je pa mož res tako velikodušen, da vse to dela zastonj, kar je že storil za to podjetje, in kar je te dni pri neki komisiji zopet storil v očitno korist baje že pojemajočemu cvetju gospodarske stranke. O komisiji, ki se je vršila te dni v stavbini zadevi g. Trlepa in pri kateri je igral Zajec kot gerent spodnje šišenske občine jako čudno vlogo, poročamo natančneje, ko dobimo še en dokaz v roke, kake vrste nepristranskih tičev je ta tihi, za to pa tembolj nevaren mož. Za danes pa le še to-le: G. gerent Zajec! Kljub temu, da smo vas semtertja počehljali za ušesa, smo imeli vendar osebno veliko boljše mnenje o vaši nepristranosti, kot pa ste morda sami mislili. Zeleli smo, da iz tega, kar smo grajali na vaših delih, izvajate sklep se poboljšati in tako bi na vse zadnje še lahko postali prijatelji. Ampak ta vaša zadnja komisija?

Kaj je z občinskimi volitvami v Zgornji Šiški. Iz Zgornje šiške se nam poroča: Ne le naši najbližji sosode, marveč vsepovsod po deželi se pripravljajo na občinske volitve po novem občinskem volilnem zakonu. Le pri nas se nam zdi, da je vse na počitnicah. Gospod Zakotnik je sicer vse hvale vreden mož, ampak enako napako pa ima: on je premalo odlo-

čen. Če bi se bil on ob priliki dr. Šusteršičevega shoda malo bolj zavedal svoje moči kot župan in ne slepo upogniti tilnik pred požindranimi hujskaci, bi takrat ne bilo tako daleč prišlo. Če je pa svoj prevelik rešpekt pred dr. Šusteršičem že enkrat zagrešil, popravi bi bil to lahko s tem, da bi bil že davno lahko razpisal volitve. Njemu mora biti dobro znano, da moč občinske volitve po celi deželi biti že do oktobra končane. Ako upošteva vse roke, ki jih zakon določa za reklamacije in predpriprave, mora priti do zaključka, da je sedaj zadnji čas, da se ojunaci ter stori, kar bi bil po našem mnenju že zdavno lahko storil. Ne verjamemo namreč, da hoče počakati, da mu pride na vrat konkurenca iz Spodnje Šiške, ona konkurenca, ki hoče biti na vsak način župan, če ne v Spodnji, pa v Zgornji Šiški. Mislimo, da gosp. Kotnik dobro razume, katero konkurenco mislimo in da je danes še iz pijetete ne maramo natančneje označiti. Upamo pa tudi, da nam gosp. Zakotnik tega migljaja ne bode za zlo štel, storil smo ga le njemu in naši občini v korist.

Kar je gnilega, stran! Te dni smo vzeli v roko volilni imenik za spodšišenske občinske volitve. Ker nam ni vseeno, ali pri teh volitvah zmaga, ali kot je g. Maver mnenja, „magari da častno propade“ narodno-napredna ideja, smo si pustili vsakega volilca posebej na vse strani otipati ter ga po zanesljivosti na to ali ono stranko pretehtati. Vsak, kdor je imel s tako raziskavo obisti in jeter bodič volilcev opraviti, bo vedel, da je to kaj težaven posel; posebno v današnjih časih, ko so živinska jetra in obisti tako draga, človeška pa se puste tako lahko kupiti. Toda nekako površno število se da končno vendar le označiti. To število služi potem v ravnanje in nadaljno postopanje stranke, po njem si je treba prirediti bojno taktiko za agitacijo in glavni boj na dan volitve. Vse to je sicer stvar politične stranke same, oziroma onih mož, ki stranko v dotičnem kraju zastopajo. Treba pa je, da je tudi list, bodisi da stranko naravnost podpira, ali le simpatizuje z njo, natančno informiran o celi volilni taktiki. Ena beseda tiskana in vržena več tisočih izvodih med ljudstvo, zaleže več nego 10 živih besed najboljših govornikov. „Jutro“ je sicer neodvisen političen list, ki nima naloge direktno hoditi med vrste volilnih bojevnikov. Ali „Jutro“ kljub temu v času volilnega boja, kakor bode sedaj v Šiški, noče biti le tihi opazovalec v središču bojnega polja, marveč hoče podpirati one bojevnike, s katerimi tudi v mirnem času simpatizuje, s katerimi vred se bori za napredno idejo, za svobodo, proti izkoriščevalcem ljudstva, proti vsem sovražnikom zdravega narodnega ter narodno-gospodarskega razvoja našega naroda. Da zamoremo se bližajoči volilni boj v Spodnji Šiški v tem obsegu in smislu podpirati, je bilo neobhodno potrebno, da smo tudi sami poučeni o številu in smislu taktiki tistih volilcev, ki nam jamčijo, da v Šiški ne pridejo klerikalci in njih zavezniki Nemci na vodilno krnilo v občinski upravi. Mi smo politični položaj v Šiški že spoznali, še predno je bil volilni imenik razpoložen in predno smo ga dobili v roke. Že takrat smo parkrat naglašali, da interesi bodoče občinske uprave zahtevajo, da se združijo obe protiklerikalni stranki v skupen naskok. Pri tem vztrajamo sedaj, ko smo o stvari bolj poučeni in pri tem bomo tudi vztrajali, ter iz tega tudi vse potrebno izvajali, prav nič se ne oziraje na to, jeli je to gotovim staro-liberalnim demagogom prav ali ni prav. Kar je

gnilega, stran, če ne, se bode pa — odrezalo!

Nemška ošabnost in Lavtarjeva malomarnost se vjema prav po vzorcu naših klerikalcev. Te dni ob 5. uri popoldne se je vozila neka nemška dama s kolesom po sredi Zvezde ne meneč se za kake policijske zakone. Ljudje so se zgrajali nad takim drznim početjem, šetajoči in otroci so se pa morali pozorno ogibati taki nenavadni prikazni. Policajca pa nobenega na celem Kongresnem trgu. Če bi pa kak Slovenec ali slovenski delavec ne nalašč, le slučajno zavozil malo na trotoar, ga pa takoj imajo in ga ovadijo ter mora plačati globo 5 kron. Če se pa gre za varstvo Nemcev pa patrolirata vedno dva para stražnikov pred Kasino. Za domačega slovenskega davkoplačevalca se pa ne zmeni nihče! Tukaj vprašamo vzor policijskega svetnika Johanna Lavtarja, kakšne pojme ima on o svoji službi. Naj ima raje malo manj tajnih razgovorov s „Slovenčevim“ redaktorjem Stefanom, in naj se bolj briga za svojo službo, za katero je plačan od Ljubljancanov, pa ne bo toliko nerednosti na dnevnem redu kot jih je. Priporočamo mu tudi, da se bolj vljudno obnaša napram svojim podložnim stražnikom in naj jih ne šikanira, ker so že itak reveži.

Skrajna brezobzirnost. Nekega gospoda je povozil v Spodnji Šiški neznan kolesar. Raztrgal mu je roko tako da mu je kri curkoma lila iz rane. Vsled hudega odтока krvi je šel mož iz Šiške peš v Ljubljano k zdravniku. Med potjo mu je kri vkljub močni obvezi neprenehoma odtakala. Ker je imel s seboj tudi 3 letno deklico, je mogel pot le polagoma nadaljevati. Blizu mitnice je pripeljal proti Ljubljani izvošček št. 54, ki pa močno krvavečega ranjenca ni hotel sprejeti v svoj voz, da bi ga peljal k zdravniku, češ, da je preveč krvav. Tudi na zatrdilo, da bo držal roko iz voza — ni tega storil, vsled česar je moral ranjenec nadaljevati pot do g. dr. Höglerja peš, kjer ga je slednji na novo prevezal in konstatiral, da je nevarnost, da se na cesti vsled izgube krvi — zgrudi. Treba bode take gospode izvoščke poučiti, da je njih dolžnost včasih obrisati tudi par kapelj krvi z voza, ne pa samo za 5 četrturbo vožnjo in zamudo časa računati mesto 3 K 20 h celih 7 K. Vsak enak slučaj naj se naznani obrtni oblasti in s tem bode marsikatera nepravilnost odpravljena.

Kavarne brez listov. Iz vrst slovenskih izletnikov se nam poroča: Po deželi srečujemo čestokrat napise: Kavarne. Ljubljanci seveda ne moremo zahtevati, da bi bile kavarne vzunaj na deželi tako opremljene z listi kot so v Ljubljani. Tudi ne smemo vseh drugih udobnosti zahtevati, kakor to storimo doma. Ampak, da so kavarne v takih od tujeskega prometa obiskanih krajih kot je n. pr. Postojna, glede listov tako siromašne, to pa zasluži javne graje. „Krona“ v Postojni je večja gostilna, ki je spojena tudi s kavarno. Prišli smo v to kavarno ter zahtevali slovenskih listov. Ne vemo ali smo bili po svoji zunanosti taki, da se nam ni prisodilo, da znamo tudi citati, ali je kavarne res tako revna, da smo v njenem premoženju dobili le — nemške liste, večinoma same „Witzblätter“. Ko smo nato iz-

razili željo, da bi vsaj naš uraden list radi pogledali, smo dobili v odgovor, da se isti oddaja že ob 11. uri dopoldne v zasebne roke. Pri nas se v zadnjem času toliko čita o napredku naših gostilničarjev. Kaj se je v tem napredku doseglo, to vedo najbolje povedati potniki, ki prepotujejo razne kraje naše dežele. Največji napredek se občuti v tem, da najdemo po najbolj narodnih gostilnah sama tuja piva in druge pijače in da najdemo v kavnarnah „Fligende“ in „Witzige Blätter“. Kaj nam to pomaga, če posamezni gostilničarji napredujejo pri svojem žepu, če pa vsi skupaj nazadujejo v narodni zavesti in v praktičnem izvajanju.

Kam spada cesta na Rudolfovo železnico? Iz občinstva nam poročajo: Poleg državnega kolodvoza vodi cesta, takozvana cesta na Rudolfovo železnico. Kdor se še ni seznanil z njo, naj bo le vesel, kdor jo že pozna, ta jo bo kiel dokler bo živ. Pa tudi tiste zraven, ki bi morali imeti skrb za to cesto, pa jo nimajo. Menda odkar je narejena, še ni bili poškrbljena in ni tudi drugače nikdar odedena. Zdj ob tej suši, je tam prahu do kolena; kadar Vezuv bluje, se ne more hujše kaditi, kot se na tej cesti kadi. Če pa jo dež namoči, pa je zopet blata, da vtoneš v njem. Če ta cesta ne spada pod mestno upravo, naj se to pove, jo bomo pa na javni dražbi prodali. Vsak pes ima svojega gospodarja, tudi ta javna cesta ga mora imeti!

Vojaško skladišče za smodnik. Na ljubljanskem polju je bil v sredo komisijski ogled za novo smodnišnico domobranskega pešpolka. Zgradila se bo na ljubljanskem polju, na parcelah, ki spadajo v moščansko občino. Smodnišnico zgradi mestna občina ljubljanska namesto dozdajnega skladišča na ljubljanskem gradu, ki se za te namene odslej opusti. — Spominjamo se, da je svoj čas bivši župan Hribar prav energično (seveda žal brezuspešno) protestiral proti smodnišnici na ljubljanskem polju. Zdj pa gre ljubljanska mestna občina in hoče graditi novo smodnišnico še veliko bližje človeških bivališč — v Mostah! Proti tej nameri se morajo vsi Moščani upreti kakor en mož. V Moste smodnišnica ne spada!

Iz občinstva. Te dni sem se sprehajal po Mestnem logu ter bil nepoklicana priča tega-le slučaja: Neka mati pride svojimi tremi otroci po stezi, hoteč pogledati, kako se kopeljejo otroci v Gradaščici. Komaj pa pride do vode, že zagrmí glas policijskega stražnika — pozneje sem zvedel, da se piše H. — nad njo: Kaj pa imate opraviti tu, ali ne veste, da je prepovedano tod hoditi in kopati se v Gradaščici! Žena odgovori: I saj se vendar ne kopljemo; hoditi pa menda tudi ni prepovedano, ker ni nikjer napisano, da bi bilo prepovedano. Nato policaj; Vso travo ste pohodili. Mati: Saj stojimo na stezi. Stražnik: Vi in drugi. Kako se pišete, boste pa na magistratu za to odgovarjali. In res je zapisal ime ter stanovališče. Govoril pa je tako oblastno in osorno, da me je bilo sram takega policaja. Ali je res prepovedano sprehajati se po Mestnem logu, ali je to samo šikana onega oblastnega policaja. Reklo se mi je tudi, da se otroci njegovih sosedov kopeljejo v njegovi navzočnosti, pa jim tega ne brani, a drugi ne

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo

Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislavoda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Guštanj, Koroška, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

MALI LISTEK.

I. S. MACHAR:

Sto in prva povest iz Boccacia.

(„Hrst belletrist.“) — Prevel E. B.

Šla sva Gaadena v Heiligenkreutz. Moj prijatelj, arhivar pri knizeg. K. in jaz, Lepa, široka cesta vodi skozi gozd, in senčni hlad, ki je ležal na njej, je vidno osvežil mojega od vročine utrujenega prijatelja.

Začel se je ozirati okrog sebe, vrteti palico in posnemati življenje, zdravdo in glas kukavice — naenkrat pa se je ustavil in mi začel praviti z vnmom, ki je lastna strokovnjakom:

„Vraga, menda ti nisem povedal še niti besedice o svoji najdbi?“

„Najdbi?“

„Ali ni to najdba, če najde človek rokopis Decamerona?“

„Prosim te.“

„Le ne smeš se tako skeptično?“

me je prekinil, „Boccaccio, pristni Boccaccio!“ Pergament, pisava, sicer pa menda priznavaš, da se v svoji stroki nekoliko spoznam ... Primerjal sem manuskript s florentinsko izdajo iz leta 1527, ki jo ima tudi naš knez, in rečem ti, da se rokopis ne da odtehtati z zlatom. Le eno mi je

še uganka: vseh teh novel skupaj je sto in ena ...“

Poslil me je smeh: „Očitno torej prepis in urni prepisovalec je po vzorcu pripisnil še en komad.“

„Jedva, jedva,“ je ugovarjal prijatelj resno. „Citati sem ravno to poslednjo novelo neobičajno pozorno in našel nisem niti najmanjše razlike v jeziku in slogu. Tudi po vsebini bi se ne razlikovala preveč od ostalih sto povesti, presenetila pa me je ena okoliščina: globokost, kakršne Boccaccio druge nima. Najprej opisuje namreč tragično smrt edinega mladega sina vojvodovega, nato omenja, kako da se je pregrešila vladarjeva rodbina proti svojemu narodu, citira besede sv. pisma o Gospodovi osveti, ki kaznuje celo še v tretjem in četrtem kolenu in omenja, da je obstojal podoban nazor tudi že pri starih narodih, ki so to osveto imenovali sveto in večno živo Nemesis.“

„Povej mi, prosim, na kratko vsebino te povesti.“

„Krajše nego pripoveduje Boccaccio sam, se to sploh ne da povedati. To njegovo primitivno pripovedovanje se namreč odlikuje po običajni stvarnosti. Mi, moderni ljudje ga ne dosežemo. Vsebinske je torej sledeče: Vojvoda Giuseppe ima edinega sina Julija. Njegov rod je najstarejši in najuglednejši izmed vseh vladajočih rod-

bin v Italiji. Bili so nekdanji siromašni plemiči, toda njihov prednik, Rudolfo, je izbral srečno naključje in položil temelj bogastvu in slavi svoje hiše. Nesložni knezi namreč niso hoteli nikomur izmed svojih vrstnikov privoščiti odličnega mesta in so izvolili siromašnega Rudolfa načelnikom lige, upali so pač, da bodo lahko v senci njegove moči lahko delali po svoji volji. Toda Rudolfo jih je ukanil. Ne-le senco moči, marveč imoč samo je hotel samo imeti. In imel jo je. Posvetil je svojo pozornost najmočnejšemu izmed knezov, vojvodi Odoakerju, ki je vsled svoje moči in bogastva slovel kot „železni“ ali „zlati“ vojvoda. Tega je pokosil Rudolfo, porabil mu je mesta in jih proglasil za last svoje hiše. Ko pa se je Odoaker še nadalje razdražen ne-le kot vojvoda, marveč tudi kot človek, iznova uprl, ga je porazil Rudolfo v bitki, kjer je vojvoda izgubil življenje. Slava in moč Rudolfova sta na ta način zrasli tako, da ni imel nobenega tekmeča več. Kot dober rodbinski oče je skrbel tudi za svoje otroke. Ženil in možil jih je uspešno in njegov praktični duh je živel v njegovih naslednikih. Bodisi z ženitvami, bodisi z mečem so se povzpeli tako visoko, da so postali prva vladarska rodbina v Italiji. Vse njegode so srečno premagali, njihova moč se je neprestano množila, je

stalno rastla, pri tem pa so bili bič in nesreča ne-le za svoj narod, marveč za celo Italijo. Temnogledi, fanatični, samozvestni vladarji so se smatrali za božje zastopnike na zemlji in domnevali so, da je vsako njihovo dejanje storjeno v božjem navdahu, nju in da služi le v večjo čast in slavo božjo.

Sin Giuseppea, Julius, je navidez obetal v svoji mladosti najboljšo. Pripovedovali so ganljive zgodbe o njegovem dobrem srcu in njegovi odprti glavi. Giuseppe sam ni bil slab vladar, toda bil je omahljiv, nedosleden, trsje, ki se maje v vetru. Zato je narod opiral svoje nade na bodoče čase in na njegovega naslednika. Ko je Julij dorastel, so ga oženili. Našli so zanj princezino starega rodu, slavili so razkošno svatbo, vsa mesta so poklonila mladima novoporočencema darove, in podložni narod je vriskal kakor je to pač njegova navada pri podobnih prilikah.

Nekaj let pozneje pa je opazil Julij v krogu dvornih dam mlado krasotico modročrni las in azurnih oči. Bilo ji je šele sedemnajst let. Zagledal jo je in izgubljen je bil mir njegovega srca in njegove domače sreče. Strastno je vzplamtel v ljubezni do mlade krasotice in baš tako strastno je počel sovražiti svojo ženo, čim več dokazov je dobival, da lepota ni

ravnodušna napram njegovi ljubezni, tem težje je prenašal spone zakonskega stanu. Razdor je sledil za razdorom, preprij za preprijom in ni ostalo pri golih besedah, kot so sluge, svedoki takih nastopov, pripovedovali po mestu.

Krasotica je bila edino, dete neke visoke plemenitaške in izobražene plemkinje, njen brat je padel leto pred tem dogodki na bojišču kot častnik v vojski Giuseppea. Julijeva ljubezen se je izpremenila v mrzlično strast in njegovo domače življenje v popolen peklo. Ni si vedel pomagati drugače, nego da je napisal papežu pismo, naj lastnoročno loči ta nesrečni zakon. Papež pa je poslal pismo Giuseppeu vno očetu. Sledil je nastop med očetom in sinom pri zaprtih durih in posledica je bila, da se je Julij odtuljil svojemu očetu prav tako kot svoji ženi. V prostem času, kar mu ga ni izpolnjevala ljubezen, se je udajal lovu in pitju. Kajti mlada plemkinja se mu je bila že prepustila z dušo in telesom. Pozneje je spajal vse te tri osi svojega življenja v eno: odpeljal se je s prijatelji na lov, po lovu je popival z njimi in po pitju je odhajal v svojo sobo, kjer ga je ljubljanka, ki jo je bil med tem privedel zanesljiv sluga, pričakovala. Izbral si je namreč za to vedno osamele gradiče v zatijšu gora in gozdov. (Daje.)

smejo niti iti skozi Mestni log. Ali smo res že tako daleč, da bodo mermili pravici z dvojno mero že mestni redarji. Sploh so ljudje v Krakovem in Trnovem že do grla siti tega ošabneža.

Ljubljanski grad je jako zane-marjen. Pa ni čuda, Kakršno gospodarstvo tako posestvo. Pa mi mislimo tako: Mesto, da g. grajski „vervolter“ komisar Semen svoje otrok ne mēsko ali nemškutar-sko vzgaja, naj raje stopi večkrat na teden na grad pa naj pogleda, kaj tam poleg klopi še vse — manjka! Saj je vendar — plačan za to! Na rotovžu ne potrebujemo nemškutarstva, pač pa tu in na gradu — redal! Gozdni čuvaj pa ni merodajen za ta red.

Prostor za zidanje pravoslavne cerkve v Ljubljani. Vri narodnjak in zaveden Slovenec — tako se nam poroča — se je zavezal dati prostor brezplačno na najlepšem kraju v Ljubljani za pravoslavno cerkev in to takoj, kakor hitro se prične zidati. Če ima par Nemcev svojo cerkev, zakaj bi ne imeli Slovenci domačini svoje in to skupno Ljubljancem in Šiškarjem.

Karloški most bo tudi zginil iz Gruberjevega kanala. Baje ga bodo spodkopali. Naj bi ta most ostal, in zginil iz struge le steber, ki dela vodotoku napotje!

Včeraj so na barju cenili škodo po zadnji povodnji in toči. Zastopani so bili vsi interesi. Barjani so potrebni izdatne pomoči.

Šišenske rože — reklamirajo. Kakor se vidi, se nam bode naš namen, da se čela Šiška okraši z rožami, polagoma vendar-le posrečilo. Včeraj smo prejeli od več strani zagotovila, da ne mara nobena šišenska živa roža zaostati za onimi, ki smo jih doslej pohvalili. Za danes izrekamo javno priznanje živim rožam v sledečih hišnih številih: Celovška cesta št. 20 (znava gostilna pri Kankertu, vrt lepo okrašen); ista cesta št. 69 in Gasilska ulica št. 114. — Le tako naprej in Šiška bone kmalo lepša, kot Ljubljana!

Politično in izobraževalno društvo za dvorski okraj priredi v nedeljo, dne 3. septembra t. l. popoldne veselico na restavracijskem vrtu g. Mraka „Pri starem Rimljanu“ na Rimski cesti št. 4.

Napredno, politično in izobraževalno društvo za Kolzejski okraj priredi v nedeljo, dne 13. avgusta veliko vrtno veselico v restavraciji pri „Levu“ na Marije Terezije cesti. Pri veselici svira Slov. Filharmonija. Iz prijaznosti sodeluje pevsko društvo „Zvon“. Vstopnina 40 vin. za osebo, otroci do 10. leta prosti. Začetek ob 4. uri popoldne. V slučaju neugodnega vremena se vrši veselica 15. avgusta z istim vspeškom.

Ljubljanski Sokol naznanja, da so legitimacije za zagrebški zlet došle in jih lahko naročitelji dobe v petek med 7. in 8. uro zvečer v odborovi seji v Narodnem domu. Obenem opozarja one, kateri se še niso prijavili, a se nameravajo udeležiti zleta, da se lahko prigrisajo svojo udeležbo v gori omenjenem času. Odhod vlaka v soboto ob 3. uri popoldne.

Sokol I. naznanja tistim bratom udeležnikom hrvaškega zleta, ki so legitimacije naročili pri br. Vidmarju, da dobe iste pri njem Pred Škofijo.

Velika plavalna tekma na Bledu. Kakor se nam poroča, so se prijavili do sedaj prvi avstrijski športni klubi, in sicer odpošlje dunajski plavalni klub, ogrski iz Budimpešte, češki iz Prage in nemški iz Gradca svoje matadorje: Častna darila so poklonili: g. baron Fr. Born, predsednik kranjskega avtomobilskega kluba; ekscelenca Maks pl. Fischer, cesarski ruski državni svetnik iz Tiflisa; g. dr. Valentin Krisper, odvetnik in član ravnateljstva deželne zveze za tujski promet; gospa hotelirka Valtriny na Bledu; damski komite na Bledu; občina Bled in zdraviliška komisija, torej 7 častnih daril, kar bode nudilo gotovo mnogo privlačne sile pri tekmovalstvu. Poleg tega se obdaruje prve tri zmagovalce vsake točke še s srebrnimi plaketi, ki jih je jako okusno izvršila znana juvelirska tvrdka. Ker je za Ljubljancane izlet na Bled jako priljubljen, opozarjamo že danes na to tekmo, ki se vrši v nedeljo, dne 20. avgusta t. l.

Veseliča borovelskega Sokola na Trati je zadnjo nedeljo krasno uspela. Kljub hudi vročini se je zbralo lepo število domačinov in tudi gostov iz Ljubljane ter drugih daljnih krajev. Kot govorniki so nastopili: Dr. Ravnik, jurist Cemer in Ante Beg iz Ljubljane. Prvi je z ognjevitimi besedami navduševal navzoče za sokolsko idejo in

posebno vzpodbujal Sokole k vztrajnosti v težkem boju in rodoljube k radodarnosti in obilnim prispevkom za Sokolski Dom, kateri se bo postavil v sredi Borovelj. Ta Dom bo trdnjava, ob katerega se bodo zastojale zalevale trde nemškutarke buče. Jurist Cemer je z ogorčenim kazal nek „Bettelbrief“ Šidmarke na slovensko občino in Ante Beg je bodril navzoče za delovanje v prosep Ciril-Metodove Družbe. Pri veselici je prepeval pevski zbor Sokola in tamburaški zbor pridno igral. Mlado in staro se je razgelo ob mili godbi in se zabavalo s korijandoli, šaljivo pošto itd. Izmed gostov so se udeležili veselice med drugimi tudi Matija Prosekar iz Plešivca in vladni svetnik v poklju Scheinigg ter narodnjaki iz Celovca in Podlublja. Želimo, da bi veseli glas iz Koroške odmeval tudi v slovenski domovini, posebno s prispevki za Sokolski Dom v Borovljah.

Družbi sv. Cirila in Metoda je podaril g. Vinko Magister, knjigoveški pomočnik v Ljubljani, večje število trdno vezanih knjig za mladinsko knjižnico. Družbi in njenim učencem je zelo ustreženo. Hvala! Prosimo še nadalje darov te vrste.

Lep dar K 17 prejela je C. M. družba iz Pulja. Pošiljatelj g. brzojavni podčastnik Štrukelj je daroval 5 K, g. strojni podčastnik Jos. Kovačič je udeležen z darom 5 K, gg. topničarska mornarja Blažiča 4 K in g. Lenarčič 3 K. Hvala lepa! Slovenski mornarji, spominjajte se družbe sv. Cirila in Metoda!

Simon Gregorčičeva javna knjižnica. Gdč. Emica Nolljeva je podarila Simon Gregorčičevi javni knjižnici iz zapuščine svojega pokojnega očeta, slavnega opernega pevca, 128 knjig v 189 sešitkih, med njimi skoro vsega Valvasorja v Krajčevi izdaji. Za ta dragocen dar ji budi izrečena najiskrenejša zahvala!

Dolenjska podružnica „Prosvete“ v Novem mestu priredi dne 14. t. m. (v ponedeljek) ob pol 9. uri zvečer svoj letošnji občni zbor v društvenih prostorih z običajnim sporedom.

Slovensko zldarsko in tesarsko društvo vabi tem potom vse cenjene redne in podporne člane na izredni društveni občni zbor, kateri se vrši v torek, dne 15. t. m. točno ob 9. uri popoldne v društvenih prostorih na Sv. Petra cesti.

Gasilska župa Ljubljanska ima v nedeljo dne 13. avgusta t. l. ob polu 5. uri popoldne na Selu pri Ljubljani svoj prvi redni občni zbor. Na dnevnem redu je: 1. Poročilo pripravljalnega odbora. 2. Volitev odbora za dobo treh let (načelnika, podnačelnika, 5 odbornikov in 2 namestnikov). 3. Volitev treh pregledovalcev računov za 3 leta. 4. Določitev prispevkov. 5. Določitev župnih zletov. 6. Volitev delegatov za občni zbor deželne gasilske zveze (na 100 članov dva delegata — pod 50 članov se ne vpošteva). Vsak delegat mora imeti pooblastilo svojega društva.

Gasilska župa Litijska se je ustanovila dne 6. t. m. v Šmartnu pri Litiji. K gasilski župi je pristopilo 8 gasilskih društev, in sicer: Krka, Litija, Šmartno, Vače, St. Vid, Višnja gora, Radeče, Zagorje. V pripravljalni odbor so bili izvoljeni gg.: Fran Sajovic iz Litije, kot predsednik, Josip Borštnik iz Krke, kot podpredsednik, Ivan Robavs iz Šmartna, Anton Rojč iz St. Vida, Alojzij Ševšek iz Višnje gore, Oroslav Kos iz Radeč, Josip Ranzinger iz Zagorja, Ivan Ilaš iz Vač in Bernhard Andolšek iz Litije. S tem je ustanovljeno 20 gasilskih žup na Kranjskem.

Na porodnih bolečinah poginila je modrasovka, ujeta ob prvem nočnem lovu in katero so pomotoma krstili za Štefka. Šele ko so jo „trancirali“, so v njenem drobu našli 6 mladičev od 10 do 12 cm dolgih in lepo vzrastlih. Ta polducatna družina bi bila prišla na svet, da ni mati modrasovka na „porodnih bolečinah“ poginila. Poginili so v materinem trupu seveda tudi mladiči. Ker pa bode marsikoga zanimalo, kako izgledajo mladiči strupenjakov, smo jim s pomočjo g. Weniga preskrbeli trajen spomenik v steklenici napolnjeni s špiritom. Mladiči so pa ogled na oknu naše šišenske podružnice.

Malo smo se ohladili. Dolgo, dolgo smo čakali vsaj na kako malo ohlajenje, pa vse zastoj. Vselej, kadar je sosednje kraje obiskal kak trenutni dež, se je ustavil ravno pred Ljubljano. Tudi včeraj so se dolgo časa premisljali oblaki, ali nas naj kaj poroše, ali bi zopet tako mimo nas odšli. Pa so se nas vendar usmili. Malo zaropotalo je okrog, veliko prahu se je podilo po mestu in okolici, a nazadnje pa smo le vendar dobili vsaj malo

osvežujočega dežja. Malo lažje se da dihati in gibati, na cestah in ulicah je malo manj prahu, veliko več pa nam včerašnji dežek ni prinesel.

Novomeška moška Ciril in Metodova podružnica je izročila družbi sv. Cirila in Metoda po svojem vzornem g. blagajniku raznih darov: iz nabiralnikov, kronski darovi in cena za rač. listke 439 K 60 v., poleg tega škatlo odrezkov od smodk in stanjot ter zbirko kuponov od Tolstovrške slatine, katerih sta dala brata Kobe 20, gostilna Tuček 4, Žgur 2, neimenuvan 2, skupaj 28 v vrednosti 5 K 60 v. Hvala iskrena.

Izgubljen je denarnica od vasi Trata do Jezerce na Gorenjskem, z vsoto 560 K. Pošten najditelj naj odda proti primerni nagradi na orožniški postaji Smledniški na Gorenjskem.

Elektrodiagnostični Ideal. Danes večer smeja z lepimi slikami. Jutri nov spored.

O. BERNATOVIČ
Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana. Velikanska zaloga narejenih oblek za gospode, gospe in otroke. Najnižje cene, solidna postrežba.

Promenadni koncert Slovenske Filharmonije se vrši ob ugodnem vremenu danes od pol 7. do pol 8. ure zvečer v Tivoli. — Po promenadnem koncertu igra popoln orkester v park-hotelu Tivoli.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Novi tajni svetovalci.
Dunaj, 10. avgusta. Ministri Zaleski, Marek in Widmann bodo dobili naslov tajnih svetovalcev.

Perzijski nemiri.
Dunaj, 10. avgusta. „Allgemeine Zeitung“ javlja, da bosta angleška in ruska vlada poslali v Urmijo posebno komisijo, ki naj konstatira, ali so Turki zasedli perzijsko ozemlje in ali so zbrali res toliko vojaštva ob perzijski meji. Če se bo po tej komisiji to potrdilo, bosta obe vladi zaradi tega pri turški vladi prav energično nastopili.

Schönaich.
Dunaj, 10. avgusta. Z ministrom Schönaichom pojde tudi več visokih vojaških dostojanstvenikov, med njimi general generalnega štaba. Med nasledniki ministra Schönaicha se imenujejo Krobotin, Aussendorf in Weigl.

Argentinsko meso.
Dunaj, 10. avgusta. Baron Gautsch je imel danes konferenco s poljedelskim in trgovskim ministrom. Pogovor se je je tikal uvoza argentinskega mesa v Avstrijo.

Papeževa bolezen.
Lipsko, 10. avgusta. Papeževa bolezen je zelo resna. Srce deluje jako slabo. Hrane papež sprejema zelo malo. Kardinali pravijo, da papež ne bo več ozdravel. Če pišeta „Corriere d'Italia“ in „Osservatore Romano“ ugodno o papeževem zdravstvenem stanju, je to samo zato, da bi se ne vnele debate o njegovem nasledstvu.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik V. M. Zalar.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisanim vprašanjem je priložiti znakmo 20 vin. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo naprej; zunanji inserenti v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Steklena stena (komptor), steklena omara za knjige, pisalna miza in več zabojev se proda v trgovini s klavirji Breznik, Kongresni trg 13.

Podjetna natakarica se sprejme takoj v trajno službo. Vpraša naj se pri Franu Renko v Opatiji. 3-1

Nackarsulm Motor 5 1/2 HP. z širokim stranskim vozom, dvojno prestavo lepo tapciran se ceno proda pri A. Fortiču, strojnik mest. vod. Kleče p. Ljubljani.

Pečnjalstetni absolut dvorazredne trgovske šole išče primerne mesta. Nastop takoj. Naslov pove upravnistvo „Jutra“ 2-1

Sprejme se otrok v popolno oskrbo. Kje pove upravnistvo „Jutra“.

Mlad vpokojen gospod več slovenskega, nemškega, laškega in hrvaškega jezika, išče sebi primerne službe. Ponudbe pod naslovom: „Slovo“, Cerknica, Notranjsko pošto teče.

Blagajničarka obenem dobra prodajalka se sprejme takoj. Naslov pri Prvi aoončni pisarni. 2-1

Mlekar z večletno prakso želi službe ali vzame mlekarstvo v najem. Ponudbe na Prvo anončno pisarno. 3-1

Korespondenca.

Mlad, izobražen gospod želi dopisovati z mlado, odkritosrčno in izobraženo gospodinjo. Naslov: „Resnicoljub“, Domberg pri Gorici.

Iščem službe kot poduradnik ali kaj primerne.

Zmožen sem nemščine in slovenščine v govoru in pisavi. — Ponudbe pod „Poduradnik“ na upravništvo „Jutra“.

Trgovski sotrudnik

ki bi lahko takoj nastopil se sprejme v trgovino z mešanim blagom Oton Homan v Radoljici.

Naznanilo.
Slav. občinstvu, ozir. cenj. gostom vljudno naznanjam, da sem prevzel dobro

gostilno na Valvazorjevem trgu 4

Točil bom pristna dolenjska, štajerska in dalmatinska vina. — Mrzla jedila na razpolago. — Velik vrt pripravljen za balincanje. — Točna in solidna postrežba z jamčeno.

Se priporoča
Franc Volčič, gostilničar.

Eternit

ETERNIT-tovarna

Patent HATSCHEK

Najboljše pokrivanje streh

General. zastop: V. Janach & Co., Trst.

Glavna zaloga:

T. Korn, Ljubljana.

Priznana pristne oljnate in suhe
.: cene nizke .: **barve** točna postrežba
PREMERL in JANČAR
LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 20 nasproti Figovca na debelo in na drobno. — Izborne emajlne glazure, LAKI
FIRNEŽ in ČOPIČI.
Vse v to stroko spadajoči predmeti.

Miši in podgane naredi največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3.—. Izgotavljam tudi najnovejšo in od občinstva kot najboljšo priznane mehanične pasti za miši in pod gane, ki prekosi vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljati. Cena pasti za podgane 8 K, za miši K 3-60 do 5-20. Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju

L. Pösch kleparski mojster, Dunaj XVII., Blumengasse šte. 60.

Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptiče, ročne, stenske, vozne in nagrobne svetilke, itd.

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 6 vinarjev v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast, Poštni trg,
Mož, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Bajc, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquadotto,
Segulin, ulica Industria,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere,
Cechimi, ulica dell' Istra,

Največja zaloga zlatnine in srebrnine. Lastna tovarna ur v Švici. Tovarniška znamka
H. SUTTNER, Ljubljana
Mestni trg. — FILIALKA: Sv. Petra cesta. — Telefon št. 273.

Naročajte in kupujte „JUTRO!“

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5
priporoča radi minule sezije v okasiji

obleke za gospode

iz listra ali pralne v barvah

od K 10— naprej

ter panama

klobuke in slamnike.

**„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani
po 6 vinarjev**

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolence, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubie, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivolli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušenčnik, Židovska ulica.
Kleinstejn, Jurčičev trg.
Križaj, Sp. Šiška.

Wislak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode, Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Svetek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Likar, Glince.
Strkovič, Dunajska cesta.
Klančnik, Tržaška cesta.

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico

(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v
hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,
sprejema poročila za uredniški del
lista, oglase, naročnino itd.
Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

Priporoča se za vsa v svojo stroko
spadajoča dea

J. ZAMLJEN

čevlarski mojster
V LJUBLJANI

— Sodnijska ulica št. 3 —

Dobe se tudi izgotovljena obuvala.
izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

FR. KS. KASPER

Ljubljana, Vegova ul., v bližini realke.

Zaloga raznega pohištva

hišnih oprav za spalne in jedilne sobe,
vseh vrst tapetiranega pohištva, na-
slančev, otomanov, kakor tudi pisar-
niških oprav, dalje različnih platnenih
in lesenih rolo, žaluzij in železnih val-
čnih zastorov. — Velika množina iz-
gotovljenih oprav za spalne in jedilne
sobe vedno v zalogi.

Priznalna pisma, ceniki in vzorci na
poljubno razpolago.

Prva kranjska drogerija, parfumerija, fotomanufaktura itd.

Anton Kanc

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

Oblastveno avtorizirani in zapriseženi

geometer Lisec

Ljubljana, Sodna ulica 3

prevzema vse zemljemerske
zadeve ter jih najhitreje
izvršuje po najnižji ceni.

**Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak
naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“,
ali pa najde novega naročnika!**

Splošni naslovník

za Kranjsko, Sp. Štajersko, Koroško in Goriško izide koncem leta.

Naročila za oglase

sprejema in daje pojasnila anončni oddelek tvrdke

Pisarna-Universal-agenture

M. MULLEY, v Ljubljani, Sodna ul. 4.

Rezervni zaklad nad pol milijona kron	Kmetska posojilnica ljublanske okolice	Stanje hranilnih vlog dvajset milijonov kron
registrirana zadruga z nesmejeno zavzeto v lastnem združnem domu v LJUBLJANI Dunajska cesta št. 18		
obrestuje hranilne vloge po čistih 4 1/2 % brez odbitka rentnega davka Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.	Posojuje na zemljišča po 5% brez amortizacije ali na amorti- zacije po dogovoru.	
Eskomptuje trgovske menice.		Eskomptuje trgovske menice.
Ustanovljena leta 1882.	Ustanovljena leta 1882.	
Denarni promet v letu 1910 K 100.000.000—	Upravno premoženje v letu 1910 K 20.500.000—	

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Vsa čistí dobiček se razdeljuje zavarovancem; dosedaj se ga je izplačalo K 2.495.719—

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.856.860-58.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.
Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah.
Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal in okenskih plošč.
Škode cenjuje takoj in najkulantneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje.
Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in občnkoristne namene.

Ustanovljena leta 1831. **Največja zavarovalnica avstro-ogrske države** Ustanovljena leta 1831.
C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu.
Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.
Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvo in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1910. zavarovalo se je 19.215 oseb za kapital nad 155 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1016 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 392 milijonov kron.

Učiteljska tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov

Lastno založništvo.
Muzikalije.

Telefonska št. 118.



Najmodernejšše črke.
Litografija.

Poštne hranilnice št. 79.307.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad K 5.000.000. K 610.000

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih **4 1/2 %**.